

[DOKUMENTUM CÍME]

Mi volna az a bizonyos „narráló én”?

Ítra: Faust Gyula vörösberényi református lelkipásztor

2021. FEBRUÁR 5.
VÖRÖSBERÉNY
8220 Balatonalmádi, Veszprémi út 105.

Tartalom

A Szentlélekkel együtt rezdülő élet az igazi individuuum	3
Kinek a narrációjára hallgatsz?	3
„Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad.” Ján 6:68.	5
Gondoltatom, tehát vagyok	5
„Engedelmeskedjete azért az Istennek; álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek!” Jak 4:7.....	8
Micsoda az ember, hogy őt ily nagyra becsülöd, és hogy figyelmedet fordítod reá? Meglátogatod őt minden reggel, és minden szempillantásban próbálad őt. Jób 7:17-17	10
Maradj veszteg és ne engedd ki az Isten hálójából a sárkányt!	10
Jegyzetek:	14

Isten igazságának hazugsággal történő lecserélése, avagy kire hallgatsz?

Mint akik az Isten igazságát hazugsággá változtatták, és a teremtett dolgokat tisztelték és szolgálták a teremtő helyett, aki mind örökké áldott. Ámen. Róm 1:25.

„Mert nem szégyenlem a Krisztus evangéliumát, - írja Pál apostol a római gyülekezetnek - mert úgy mond Istennek hatalma az minden hívőnek üdvösségére, zsidónak először meg görögnek. Mert az Istennek igazsága jelentetik ki abban hitből hitbe, miképpen meg van írva: Az igaz ember pedig hitből él. Mert nyilván van az Istennek haragja mennyből, az embereknek minden hitelensége és hamissága ellen, kik az igazságot hamissággal feltartóztatják. Mert ami az Isten felől tudható nyilván van ő bennük; mert az Isten megjelentette nekik (...).” Róm 1:16-19.

Krisztus evangéliuma mindenestől Szentlélek Isten műve, a teremtés bemutatásával kezdve a legelső próféciával folytatódva, a prófétaik jövendöléseknek való engedelmességgel, az Ige népének Izraelnek a történelmével, folytatódva továbbá a Szentlélek általi fogantatással, a mi Urunk Jézus egész földi életével, váltságahalálával, feltámadásával, megdicsőülésével el egészen a népéért eljövő Krisztus prédikálásáig minden.

Az igazság hamissággal való feltartóztatása már az Éden kertjében elkezdődött és a bűneset beálltával azóta is az emberi létezés minden rétegét egyre mélyebben és mélyebben, azaz teljesen átszötte már. Isten Édenben kinyilatkoztatott igazsága szerint az ember azon a napon, amikor engdetlenül enni fog a jó és gonosz tudása fájának gyümölcséből, halálnak halálával hal meg. Az Édenben az ember elutasította az Isten őt örök életre hívó beszédét és a kígyó lét és világ értelmző narrációjára cserélte le. Organikusan is azonosulva a halált hozó gyümölcscsel az ember kiszolgáltatta magát a Krisztus halála általi meghalásnak és annak a halálnak is, amit a kinyilatkoztatás a „második halának” nevez.

Istennek nincs egyetlen olyan választottja és elhívottja, aki ne a Krisztus halála általi meghalás által létezne, vagy létezett volna az elmúlásnak és romlásnak alávetett világban. Különös létezés ez, mert minden egyes elemében, a szub-atomi és azon túli elemiben is a Krisztus hatalma Szavával fenntartott egyszeri és megismételhetetlen létezés. A teremtett mindenségben nincs még egy olyan világ, mint az embernek adott Föld. Megismételhetetlenül egyszeri módon történt, hogy az Istennel járó Énok elragadtatott a vízőzön ítélete elől és nem látott halált. Egyszeri és megismételhetetlen szabadítása volt Istennek a Noé és családjának megmentése a bárka által. A Nap alatt már soha nem lesz még egy ugyanolyan hatalmas szabadítás, amilyen a Mózes vezetésével a Vörös tenger kettéválásával történt. Egyszeri és megismételhetetlen történés volt Dániel három barátjának megszabadítása is, akiket az Úr személyesen vezetett keresztül Nebukadneccarnak a megsemmisítésükre gerjesztett megemésztő tüzén. Hasonlóképpen egyszeri és megismételhetetlen szabadítása volt Istennek az is, amikor Babilonban Eszter királyné által mentette meg az ő holocaustra szánt népét. Ugyanebbe a sorba illeszkedik be Krisztus Urunknak a halából való feltámadása, amely a kínhalálát követően az Írások szerint a harmadik napon következett be, egyszer és megismételhetetlenül. Végül az Isten minden egyes szabadítását megdicsőítve megkoronázó végső nagy szabadítása Krisztus Urunk megjelenése órájában fog egyszer és megismételhetetlenül bekövetkezni, amikor ara az utolsó trombitaszóra és harsona hangra a halottak feltámadnak, a testünk pedig egyetlen szempillantásban átváltozik a feltámadt Krisztuséhoz hasonló romolhatatlan lelki [*πνευματικός, ή, όν* (pneumatikosz é on) szellemi] testté [*τό σῶμα, -ατος* (to szóma atosz) 1) test (emberé vagy állaté)].Vö.: 1Kor 15: 44 és 1Thess 4:15-17.

A Szentlélekkel együtt rezdülő élet az igazi individuum

Az Isten Igéjével és Szentlelkével együtt rezdülő élet mindenkor egyszeri és megismételhetetlen létezésben ölt testet! „Ti már tiszták vagytok ama beszéd által, amelyet szóltam nektek”¹, - mondta Jézus a tanítványainak. Krisztus beszéde által nemcsak tiszta lesz az ember, hanem örök élettel élő emberré² lesz, kit képszerűen olyannak kell látnunk, mint aki az örök élet folyamának vizéből emelkedik ki minden megnyilvánulásában. Mózes³ neve magyarul azt jelenti, hogy vízből kihúzott. A vízből kihúzott, vagy kiemelt ember, a Krisztus halálába belekeresztelt és eltemetett ember, valójában a Krisztus által halálból kihozott ember, aki Krisztusban meghalva él vagy történik.⁴ A szó igazi értelmében megkeresztelt ember mondanom sem kell, hogy nem önmaga által él, hanem Krisztus által történetik, ahogy Ő maga mondja:

- Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki énbenem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert **nálam nélkül semmit sem cselekedhettek**. Ján 15:5.

E világ és ennek a korszaknak szelleme szüntelenül és folyamatosan azt mantrázza és imámalmozza, hogy a „mi az élet értelme kérdésre?” nem valami külső entitástól (Istentől és az Ő Krisztusától, vagy Szentlélektől) kell várnunk a kész választ, hanem az úgy nevezett szabad akaratú” „szabad ember” adja meg saját magának a saját és főleg a másik nálánál szükségzerűen alsóbbrendű ember létének az értelmét, sőt az egész univerzum létezésének az értelmét. Ez a gondolat feltételezi, hogy az ember rendelkezik egy oszthatatlan énnel, vagyis birtokol egy ilyen ÉNt.

Reformátusként oszthatatlannak, azaz individuumnak lenni azt jelenti, hogy ellenállok annak, hogy megosszanak, ezért oszthatatlan voltomat a Heidelbergi Káté hitvallásával úgy vallom meg, hogy testestől, lelkestől, akár élek akár halok, nem az önmagamé, nem a sátáné, nem az ördögé, és senki másé sem, hanem kizárólag és egyes egyedül az én hűséges Uramnak és Megváltómnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok. Oszthatatlan individuum voltom tehát kizárólag Krisztusban létezik! Ebből egyenesen következik, hogy Krisztuson kívül „az ember nem individuum, hanem igenis dividuum,”⁵ vagyis valódi énjét elveszített, darabjaimra szétcsépett dividuum, valójában szétcsépett dividuumként történik, de akkor ez egyértelműen a bűn és halál állapota!

Kinek a narrációjára hallgatsz?

Kísérleteket végeztek arról, hogy kiderítsék, hogy az emberek miként hoznak meg gazdasági döntéseket. „Pontosabban ki hozza a döntéseket. Ki dönti el, hogy Toyotát vesz Mercedes helyett (...)? A legtöbb kísérlet arra a következtetésre jutott, hogy nem egyetlen én hozza meg ezeket a döntéseket. Inkább több különböző belső entitás közötti kötélhúzás eredményei.”⁶ Daniel Kahneman hidegvizes kísérlete szerint legalább két különböző én él bennünk: a tapasztaló és a narráló én. A kísérlet két egy rövidebb és egy hosszabb részből állt. A rövidebb részben az önkéntesek hatvan másodpercig tizennégy Celsius fokos hideg vízbe kellett tartaniuk a kezüket egy edényben. A hosszabb részben ugyanígy annyi különbséggel, hogy hatvan másodperc után titokban meleg vizet engedtek az edényben és a víz hőmérséklete egy fokkal felemelkedett. A második hosszabb szakaszban harminc másodperc után kivették a vízből a kezüket. Volt a kísérletnek egy harmadik szakasza is. Pontosán hét perccel az első két részes kísérlet után arra kérték az önkénteseket, hogy szabad választásuk szerint ismételjék meg az első kísérlet valamelyikét. Nyolcan százalékuk a hosszú részt ismételte meg, mert úgy emlékezett, hogy az kevésbé volt fájdalmas. Ők tehát háromszor hatvan másodpercig túrták a 14 Celsius-fokos hideg vizet és még összesen egy percet a 15 fokosot is. Összegezve 60+90+90

= 240 másodperces hidegvízes „kézmosás” után az emberek túlnyomó többsége úgy emlékezett, hogy a hosszabb fájdalom volt a kellemesebb. Miért? Vajon nem azért, mert erről az emberről van az megírva, hogy „kettős gonoszságot követett el (...): Elhagyott engem, az élő víznek forrását, hogy kutakat ássanak maguknak; [de] repedezett kutakat [ástak], amelyek nem tartják a vizet”? Jer 2:13. Honnan ez a kognitív disszonancia és értelmetlen meg hasonlás? A tapasztaló én azonos a folyamatosan aktív tudatunkkal. A tapasztaló én számára világos, hogy a (hidegvízes) kísérlet hosszabb része a valóságban valójában kellemetlenebb, ha azonban ehhez a nagyon kellemetlen élményhez a legvégén egy picurka kevésbé kellemetlen másik élményt adnak hozzá, akkor az összhatás vonzóbbá válik annál a változatnál, amikor bár kevesebb ideig, de csak 14 fokos vízben kellett tartaniuk a kísérletben résztvevők a kezüket. Miért ez a disszonancia?

A válasz az, hogy a tapasztaló én nem emlékszik semmire. Nem mesél történeteket, és csak elvétve kérjük ki a véleményét nagyobb döntések előtt. Az emlékek előhívása, a történetek elbeszélése és az igazi nagy döntések meghozatala egy egészen másik bennünk élő entitás monopóliuma: a narráló éné. Ez folyton folyvást meséket sző a múltból, és terveket kovácsol a jövőre. Ahogy modern újságíró, költő és politikus, a narráló én is lerövidíti a történeteit. Eleve nem narrál mindent, és amit mégis, annak is általában a csúcspontjaira és a végkimenetelére szorítkozik. Az Édenben ez a narráló én így tolmácsolta önmagában a kígyó halált hozó hazugságait:

„Mivel úgy látta az asszony, hogy jó volna enni arról a fáról, mert kedves a szemnek, és kívánatos, mert bölcsésé tesz, szakított annak gyümölcséből, és evett. Adott a vele levő férjének is, és ő is evett.” 1Móze 3: 6.

Ugyanabban az órában viszont szükségszerűen úgy kellett látnia, hogy az élő Isten által addig hallott narráció hazug és rossz, de legalább kevésbé olyan jó, mint a sátán hazudott narratívája. Tény, hogy a „bizony nem haltok meg, hanem tudja Isten, hogy amelyik napon esztek abból, megnyílik a szemetek, és olyanok lesztek, mint az Isten: jónak és gonosznak tudói” ördögi hazugság lecserélte az Isten igazságát.

A hidegvízes kísérlet kiértékelésekor az egész tapasztalat értéke a csúcspontok és végpont átlagából adódik.⁷ (...) Nagyon fontos, hogy a narráló én a kiértékeléskor nem veszi figyelembe az összehasonlításában az idő tényezőjét, hanem a „csúcserték-végső érték szabályt” alkalmazza (Yuval Noah Harari 2017, 254). Valahogyan csak a végső jóra akar emlékezni! Mivel teremtőnk és irgalmas Atyánk jól ismeri ezt az önmagát kétszeresen is, - a tapasztalati én és narráló én által is - becsapó embert, hogy tudni illik önmagában esélye sincs az életre, ezért Igéjével és Szentlelkével jön a segítségére!

„Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad.” Ján 6:68.

Meg van írva, hogy „a Te Igéd igazság!” Szentlélek pedig azt az Igét tolmácsolja, mely egyetlen igazságként magától Istentől jön! Csak az Igére való ráhangolódásunk tarthat meg az igazságban! Integritásunk tehát az Isten Igéjével való egységünk függvénye! Ebből pedig az következik, hogy Isten akarata az, hogy benne bízunk és Igéjével teljesedjünk be, a sátáni ördög pedig azt akarja, hogy a lehető legtávolabb vonjon el és dobjon el az életet adó Igétől. Azt akarja, hogy a hazugság narrációjára figyelj. Végzetes, ha erre rávehet!

Az élettudományok mára kiderítették, hogy a szabad individuum csupán biokémiai algoritmusok összessége és ennek az egyednek szabad akarat pedig csupán koholt fikció (Yuval Noah Harari 2017, 262). Descartes még azt mondta, hogy gondolkodom tehát vagyok. A ma önmagáról gondolkodó ember, pontosabban az önmagát alkotóelemeire szétszedő ember már saját maga individuumi létében is kételkedik. A „magánzárka”⁸ utáni ember pedig azt mondja, hogy „gondoltatom, tehát vagyok!”⁹

„Az agy biokémiai mechanizmusai minden pillanatban felvillantanak valamilyen tapasztalatot, amely rögtön el is enyészik. Aztán felvillan és elenyészik még valami, aztán még valami, és így tovább gyors egymásutánban. Ezek a pillanatnyi tapasztalatok nem adódnak össze semmilyen tartós egészé. A narráló én úgy próbál rendet tenni ebben a káoszban, hogy egy soha véget nem érő történetet kovácsol, amelyben minden tapasztalatnak megvan a helye, és ezek a tapasztalatok ezáltal (a konkrétan elhangzó narrációban, az éppen elmesélt történetben) nyernek valamilyen tartós értelmet. De bármilyen meggyőző vagy csábító legyen is ez a történet pusztán történet marad. A középkori lovagok úgy hitték, Isten és a menny ad értelmet az életüknek; a liberálisok pedig úgy hiszik, hogy a szabad egyéni döntések. De mindkettő egyformán téveszme.”¹⁰

Gondoltatom, tehát vagyok

Richard Wurmbrand lelkipásztor a huszadik század „magánzárkának” nevezett nagy kísérletének túlélőként lett a leghitelesebb szaktekintélye. „A magánzárka, - írja – valami egészen új az egyház történetében. Nem lehet a római vagy a náci üldöztetéshez hasonlítani. Leginkább a kábítószerezéshez vagy a tudományos agymosáshoz fogható (...).”¹¹ Beszédek a magánzárkában című könyvében ezt írja:

„Ne ítélkezzen egyikönnyen az, aki könyvemet olvassa, inkább lépjen közösségre azokkal a testvérekkel, akik fogságban szenvednek, ahonnan „hang nem hallatszik, csak a síróké, arc nem látszik, csak a kízóké.”¹² Ugyanezt a Zsidókhöz írt levél szerzőjétől így olvassuk a Szentírásból:

„Emlékezzetek meg a foglyokról, mintha fogolytársak volnátok, és a gyötrődőkről, mint akik magatok is testben vagytok!” Zsid 13: 3.

„Ha az olvasó képes átérezni mit jelent magánzárkában lenni és gyötrődni, csak akkor lesz képes megérteni ezt a könyvet!

Egy lelkipásztor prédikációit olvashatják itt, akinek az értelme megrendült (...) Voltak pillanatok, amikor közel álltam hitem feladásához. Hála Istennek, épp azokon a legnehezebb napokon nem vallattak. Akkor összeroppantam volna. Csak azt követően került sor a kínvallatásra, hogy túljutottam a kétségbeesésen. (...) Bár én elhagytam a magánzárkát, az nem hagyott el engem. Nem egy nap telt már úgy el, hogy nem lakom ott, hanem valamely nagy gyülekezetben vagyok (...) valóságos lényem azonban továbbra is a magánzárka foglya.”¹³

„Nem azért mintha ez lett volna az életem lényege, nem, egyszerűen nélküle nem lehetek önmagam. Az igazi énem: miondazok, akik most e pillanatban is magányos, sötét, nyirkos

cellákban szenvednek a vörös Kínában, Albániában, Romániában, Észak Koreában és a többi kommunista országban. Ők Jézus kistesvérei. Krisztus misztikus testének a legértékesebb tagjai ők. Én az ő életüket élem, amikor felidézem a sötétzárka éveit. Talán furcsa és szokatlan, lehet, hogy ez az örület útja. Lehet, hogy beszédeim is csupa örültségek. De ha Erasmus józan volt, amikor megírta A balgaság dicséretét, miért ne szabadna a tiszta tébolyoknak megszólalnia, beszélnie? A kommunizmus sok lelkipásztort és Krisztus-követőt kergetett az örületbe, mert a mérhetetlen kínóktól az agyuk felmondta a szolgálatot. Mért csak az okos embereknek lehet szavuk a kommunizmusról? Miért nem engedik az örülteket is beszélni? Mindaz, amit én itt leírok, tébolyult gondolatai azoknak, akik válogatott kínzásokon mentek át.”¹⁴

Ne azokra figyeljünk tehát, akik e sátáni kísérlet beteg, pszichopata és perverz kitalálói és végrehajtói, hanem válogatott kínzásaiknak a túlélőire!

„Az igazság, - írja Wurmbrand – a gondolat és a valóság közötti megfelelés.¹⁵ „Ha az igazság klasszikus meghatározását vesszük alapul – az igazság a valóság és a saját képzeink közötti megfelelés -, mit is mondhatnánk a valóságról, amely teljeséggel megfoghatatlan a számunkra?”¹⁶ „Az igazságérzet, tudatunk része, de tudatunk a tudaton kívülihez képest elenyésző. A szeretet egy a sok humánus érzés közül. Jézus több, mint igazság és szeretet. A mítosz legalább olyan mértékben tartozik Jézushoz, mint az általa hirdetett igazság. Mindezek egyformán fontosak számomra!”¹⁷

De ismerhetjük-e a teljes valóságot?¹⁸ Az igazság héberül [תָּמַר ('emet) biztonság, megbízhatóság, stabilitás, állandóság, hűség, őszinteség, igaz, igazság]. E szóban benne van az ábécé első, középső és utolsó betűje. Ám a valóságnak nincs eleje és nincs vége. A valóság nagyobb, mint az igazság.

Az igazság görögül [ἡ ἀλήθεια, -ας (hé alétheia asz) 1) (a tényekkel megegyező) igazság, (maga a) valóság (mint a hazugság ellentéte) 2) Jézus Krisztus így nevezi önmagát: ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ (Jn 14:6)] alétheia, amely szó etimológiája szerint azt jelenti: „semmit sem felejteni”. Se a valóság több, mint a (*semmit sem felejteni*) **alétheia**, mert benne van a feledés is.”¹⁹ A mi Urunk és Istenünk a felejteni tudó élő Isten!

„No jertek, törvénykezzünk, azt mondja az Úr! ha bűneitek skárlátpirosak, hófehérek lesznek, és ha vérszínűek, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú.” Ézs 1:18. „Íme, áldásul volt nekem a nagy keserűség, és Te szeretettel kivontad lelkemet a pusztulásnak verméből, mert hátad mögé vetted minden bűneimet!” Ézs 38:17.

„Mikor Isten titokban formált engem, önmagammá tett, hogy a magam módján legyek az Ő dicsőségének hírnöke; egyszeri legyek, amint Isten is egyszeri. Önmagad lenni sokkal több, mint igazságosnak vagy szeretetteljesnek vagy vallásosnak lenni.”²⁰

„Fogadd el kétségbeesett és hittel teljes gondolataidat, kétségeidet és azok enyhülését, az örület pillanatait és azok megszűntét. Engedd, hogy mindezek megessenek veled. Ez idáig úgy hitted, te vagy az, aki gondolkozik. Valójában csak gondoltasz. Az angyalok kísérlete vagy. A Sátán fogadott Istennek, s ennek most te vagy a tétje. Csak egyben légy határozott: ragaszkodj Istenhez, ha megöl is téged²¹, ha megöli is hitedet. Ha el is veszted a hited, hitetlenül is az övé legyél.”²²

A lelkiismeret

Richard Wurmbrand szerint a narráló én nem a lelkiismeretünk! „A lelkiismeret nem annyira Isten szava bennünk, mint inkább a szociális környezeté. A tett, amely bizonyos esetben nagy lelkiismeretfurdalást okoz, lehet morálisan helyes egy másikban. Mindazonáltal a lelkiismeret a saját törvényei szerint ítélkezik. A törvény lényegéből fakadóan általánosít, és nem veszi

figyelembe az egyedi adottságokat és körülményeket. ha rendíthetetlen protestáns vagy, egyedül a hit általi megigazulásban bízhat. A lelkiismeret mindig „katolikus”, mert a tetteidre való emlékezéssel kínoz, mintha Istennel való viszonyunk ezektől függene.²³ A lelkiismeret nem vesz tudomást az indokokról. Nem fogadja el azt, hogy a cselekedet megítélése függhet a körülményektől. Elveti ezt az önkényességet. Nem veszi tudomásul a magától értetődő tény, hogy a tett elkerülhetetlen következménye egy élet során formálódott jellemnek, és nem számol az egyetlen lehető válasszal, amelyet egyszeri személyiségünkől a külső jelenségek kiválthatnak.”²⁴

„Az ember (...) úgy látja magát, ahogyan magáról gondolkodik, illetve ahogy a világ gondolkodik róla, és ahogy a Sátán beszél róla. Néha nagyon rossz képünk van önmagunkról. Gondoljunk az anorexiásokra. Az érintett már csont és bőr, de ő még mindig kövérnek látja magát. A depressziót is az okozza, hogy nem jól viszonyulunk önmagunkhoz. Isten szeretné, ha ez a látásmód változna, mégpedig úgy, hogy arra figyelünk, amit Jézus mond rólunk. Ennek az üzenetnek kell eljutnia minden emberhez. Az az igazi, a valódi, amit Jézus mond rólunk, a szolgálatról, a világról, a bűnről, bűnbocsánatról. Nincs más igazság. (...) Az egyház akkor áll talpra, amikor meghallja és megérti, hogy Jézus miként gondolkodik róla.”²⁵

„Valljuk, hogy a bűnesetben a lelkiismeretünk is megromlott. (...) Jézus beszél arról, hogy a legbuzgóbb farizeusi rabbik sok esetben olyan törvényeket hoztak, melyekkel felülírták az Isten parancsolatát”, (Márk.7;8-9 Vö.: Mt 23: 16; 23-28) az Isten Igéjét. Sátáni ügyeskedés a hívő emberek túl magabiztos „jó” lelkiismerete is, melynek nemcsak a Jézus korának farizeusai estek áldozatául.

„Vannak olyan becsületes emberek, akik becsületeségük miatt kárhoznak el, vagy tévednek el. Ők a jó lelkiismeretük szavára hallgatnak. Végül csapdába esnek, mert (észrevétlenül) a maguk irányítása alá vették az életüket. Isten nem szabad bennük. Jézus korlátozva van a „Jó” Lelkiismeretüktől. És ez a keresztyén testvér tudva, vagy tudatlanul szépen „tisztá kívánsága (=jó lelkiismerete) szerint” válogat a jó lelkiismeret és az Ige között,”²⁶ mert az Úr nem szabad és szuverén élő Isten ő benne!

Ők azok, akiknek Pál apostol szerint „viszket a fülük”. „Mert lesz idő, - mondja Pál az ifjú Timóteusnak - mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük; És az igazságtól elfordítják az ő fülüket, de a mesékhez oda fordulnak (2Tim 4:3-4).” Ők azok, akik, amíg mese a prédikáció, hallgatják, de mihelyst prófétai leleplezés és igaz tükör, akkor ellene állnak. Ameddig a prédikáció isteni beszéde jól megkeni az ember máját, hallgatja, de ha Isten Igéjeként leleplezi az ó-embert, az alattomosan elrejtőző bűnt, akkor kész akár lábbal is tiporni az igaz bizonyoságtételt, sőt *az eltaposására méltóvá*²⁷ lett emberi bizonyoságtévőt is! Fitnessz Ige-fogyasztók! A szellemi ember zsírós kemény eledele (1Kor 3:2-3) nem kell csak az érzéki testnek való, a pihe-puha könnyű! Csak arra figyel, hogy mi az, *ami kedves a szemnek, és kívánatos, mert bölcsé tesz*²⁸; hiszen testileg akar dicsekedni (Gal 6:13)!

„Akár milyen legyen a lelkiismeret parancsolata, emberi parancsolat. Az utak hasonlóak, (vagyis jónak látszódnak²⁹) egy darabig együtt mennek (haladnak), majd egyszer csak szétválnak.”³⁰ Viszont, aki a kőszikla Igére épít (Mt 7: 21-27), igaz, hogy belehal az ó embere, de nem téved el az úton!

Ádáz kísértőnk a maga alattomos ügyeskedésével mindent elkövet, hogy eltávolítson³¹ bennünket a mi Urunk Jézus Krisztustól. Mesterkedéseivel nemcsak a jó lelkiismeretet állítja az életünk középpontjába, nemcsak a jó lelkiismeret tudja életünk vezérelvévé tenni, Krisztus Urunk királyi és bírói székébe beültetni, hanem a világosság angyalaként³² millió és egy más dolog képében is *beülteti magát*³³ a Szentlélek *templomába*.³⁴ Említsünk meg talán a

legfontosabbakat! Ilyen például a megtérés saját élménye, a saját tisztaságom és szentségem elbűvölő jósága és szépsége, amit másoknak is dicsérniük kell. A személyes szentségnél azonban az Istennek átadott élet többet ér. „Ha a személyes szentséggel törődünk, saját magunkra fogunk fókuszálni; túlságosan ügyelünk arra, nehogy megbántsuk Őt azzal, ahogyan járunk, szólunk vagy kinézünk.”³⁵ Ezzel szemben az Istennek átadott élt csak és kizárólag Krisztusra fókuszál, és éppen ez az, amit ő ellenségünk, az a sátáni kígyó szüntelenül meg akar akadályozni!

Az ördögi kísértő az élő Isten és Krisztus helyére teheti bennem például a saját igazságomat, ami nemcsak jogos haragtartásra bátorít fel, hanem akár jogos és alattomosan kivitelezett bosszúra is feljogosít.

Beülhet a nagy Csaló, a világosság bukott angyala a Krisztus székébe még az adakozási (Máté 6:1-4), imádkozási (Máté 6:5-8), vagy böjtölési (Máté 6:16-18) performanszom mindenki mást leköröző győztes képben is, vagy a Szentírás tárgyi tudással való birtoklásának (János 9: 34) hatalmas sztárja, azaz csillaga képében is!

Végül, de nem utolsóként tetszelegni képes annak az önjelölt nagy mártírnak a képében is, aki képes a Mózes, Illés és Dániel nagyságú emberek, sőt angyalok nyelvén szólni, jövődőt mondani, és minden titkot és minden tudományt feltárni; és oly tökéletes hittel hinni, hogy akár hegyeket mozdíthat ki helyükről. Mindezeket túl pedig képes a Jézus keresztségével³⁶ is úgy megkeresztelkedni, hogy minden vagyonát a szegények közt osztja szét, a testét pedig tűzre adja, egy picurka kis különbséggel, mindezt úgy, hogy szeretet nincsen benne; tompán zengő ércként, disszonánsan pengő elhangolódott cimbalomként, semmivel sem bíró üres semmiként (Vö.: 1Kor 13:1-3).

„Testvér! Ha az ígére építesz, igaz, hogy belehal az ó embered, de az Úrnak ezen az ösvényén nem tévedsz el!”³⁷

„Engedelmeskedjete az Istennek; álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek!”
Jak 4:7.

„Jézus így szólt a Gecsemánén: „jön a világ fejedelme: és énbennem nincsen semmije.” (Jn 14, 30) - nem tudja bennem megvetnia a lábát a Gonosz. Márpedig meg akarja vetni bennünk a lábát. Van-e rajtam támaszpontja? Tud-e velem mit kezdeni a Gonosz? Ne adjunk talajt az ördögnek, de adjunk helyet Istennek, az ördögöt pedig tegyük talajtalaná és erőtlenné.

Van egy ritka afrikai pókfajta, ami megöli a kígyót. Hogyan öli meg? A szálait rádobja a kígyó testére, s azok odatapadnak; azután a pók elkezd visszahúzni a szálakat, és a kígyó felemelkedik. S mikor a farka hegye sem érinti a földet, akkor már a póké. Pedig a pók sokkal gyengébb, kisebb – mégis megöli a nagyobbbat.”³⁸

Mózes is felemelte a rézkígyót. Miért? Mert akkor erőtlenedik el a kígyó. Krisztus is felemelte felemelte a Kígyót: felvitte a keresztfára, ahogyan engem sem hagyott a földön, hogy tovább folytassam bűnös életemet. Nem. Engem is felemelt a fára, hogy igaz legyen az, hogy meg vagyunk feszítve Krisztussal. Halálával meghaltunk a halálnak.

„A Krisztus által felemelt kígyót nekünk is fel kell emelnünk. (...) Mit jelent ez gyakorlatilag? A Kísértő jön – elkerülhetetlenül” (hozzánk is), mint ahogy jött Jézushoz is az ő keresztfán végződő teljes életében, vagy a pusztában a három nagy megrohmozás által (Máté 4:1-11; Lk 4: 1-13). A megkísértés az első támadási fázisban a leghevesebb, s ezt a hevességet – az ördögnek minden tüzes nyilat – kell kioltani. A második támadás már kisebb lesz, ha visszavertem az első támadást, mert akkor erőt kapok a következő támadás visszaverésére. Csak így növekszik az esélyem. Ha azonban elveszítem a kezdeti fázisban a harcot, akkor csökken

az esélyem, egyre inkább elfogok gyengülni – nincs megállás.”³⁹ A harmadik rohamnak győzelme csak az első két támadás feletti győzelem után lehetséges.

Győznünk kell tehát a biológiai testünkben közvetlenül érzett éhségünk és más bennünket közvetlenül érintő szükségseink felett. Kenyér iránt érzett éhségünkkel az ige utáni éhség hittell való megvallásával kell szembe fordulnunk.

A második rohamban a kísértő a hiúságunknál fogva akar elejteni. Abba akar belehajtani, hogy bizonyítsuk meg mindenkinek csodálatra méltó tehetségünket, lépünk rá a sztárrá levés ördögi versenypályájára és ott mutassuk meg a világnak utánozhatatlan tehetségünket. Azt ígéri, hogy ebben az örült versenyben nem üjtük meg a lábunkat.

Végül, hasonló logikával a világhatalmat kínálja fel. Nem ezzel a gondolattal születünk erre a világra, ez a gondolat kezdetben nagyon távol áll tőlünk, a kísértő ördögnek kell azt a megromlott természetünk által hozzánk közel édesgetnie⁴⁰, a lehetőséget felmutatnia. A történelem során sokan buktak már el és estek bele az ördögi tébolynak és örületnek ebbe a csapdájába.

A kérdés továbbra is ugyanaz: Mikor nem tudja megvetni a lábát bennünk a kísértő? Akkor, ha nem tekintem zsákmánynak a Mindenható Atya Isten Krisztus által bennem elkezdett üdvözítő munkáját! Az újjászületés által Isten Fia alakot ölt bennünk, és most már a mi testi életünk ugyanaz a keret számára, ami földi életében a saját teste volt. A Sátán nem azzal kísért, hogy rosszat tegyünk, ő azt akarja elérni, hogy elveszítsük, amit Isten az újjászületés által belénk helyezett. Azt akarja elérni, hogy tekintsd zsákmánynak, tekintsd a saját művednek, teljesítményednek és sikerednek mindazt, amit Isten az újjászületés által belénk helyezett. Ragadd meg foggal és tíz körömmel azokat a dicsőséges eredményeket, amit az életed során eddig elértél és mond azt, amit a bolond gazda is mondott:

- Ezt cselekszem: Az én csűrjeimet lerontom, és nagyobbakat építek; és azokba takarom minden gabonámat és az én javaimat, és [ezt] mondom az én lelkemnek:
- „Én lelkem, sok javaid vannak sok esztendőre eltéve; tedd magadat kényelembe, egyél, igyál, gyönyörködjél!” (Lk 12: 18-19)

Mit mondott magának az a balga gazda? Hajszold magad a nagyobb csűrök építésére, majd azt, hogy gyönyörködj az elért sikereidben és eredményeidben, mintha nem az Isten ajándékai volnának, hanem egyedül és kizárólag a te érdemed. Mond azt az Istennek, hogy már neked is van valamid, amivel felvágatsz előtte. Van neked a saját kezed által szerzett nyugalmad, ha igen, akkor már nincs szükséged az Úr nyugalma.⁴¹

Pál nem tekintette zsákmánynak, hogy Krisztus Urunk minden apostoltársánál hatalmasabban jelentette ki magát ő benne, hanem ugyanazon Úr által, aki a harmadik évig emelte fel őt az Isten dicsőségébe, hagyta magát megüresítettnek is! Hagyta magát bilincsel megkötöttettni, börtön falak közé berekesztettni; Krisztusért és az ő evangéliumáért, az Úr egyházának, a Krisztus testének nagyobb javáért, gyarapodásáért, növekedéséért, az Isten igazságának, világosságának és dicsőségének nagyobb dicsőségéért.

Micsoda az ember, hogy őt ily nagyra becsülöd⁴², és hogy figyelmedet⁴³ fordítod reá?
Meglátogatod őt minden reggel, és minden szempillantásban próbálsz őt. Jób 7:17-17

Mindezek tükrében a „narráló én” a Szentlélekkel összefonódott, a *soha véget nem érő* végtelen történetet Ő vele együtt mesélő személyiségünk egyszeri és megismételhetetlen megnyilvánulása, az Isten hatalma szavával teremtett és kibontakozása folyamatában történő örökléttű új teremtés. Narráló énünk viszont csak akkor képes Szentlélekre ráhangolódni és vele együtt mesélni, ha veszteg maradva figyel a cselekvő Istent, Őt visszhangként követi és minden esetben Igével válaszol az ördög minden hazugságára. Egyértelmű és nyilvánvaló megnyilvánulása az, amikor így mond⁴⁴ önfeledt igaz ÁMENT Istennek, hogy „legyen nekem a Te beszéded szerint!” (Lukács 1: 38).

Maradj veszteg és ne engedd ki az Isten hálójából a sárkányt!

„Hiszen, ha jól cselekszel, emelt fővel járhatsz; ha pedig nem jól cselekszel, a bűn az ajtó előtt leleselkedik, és reád van vágyódása; de te uralkodjál rajta”(1 Mózes 4:7) – mondta az Úr Káinnak. Alázzátok meg magatokat, és üljetek veszteg, mert leesik fejetekről⁴⁵ a ti dicsőségetek koronája! Jer 13:18.

[Szász Tibor András](#) tiszteletes 2020 január 14-i Facebook bejegyzésében a következőket írta:
„Van egy olyan időszak, amikor még nem történt meg valamilyen végzetesnek bizonyuló tett, nem indult meg a visszatéríthetetlen folyamat. Heródes még nem küldi ki gyilkolni katonáit, nem hallgatja talpnyalói istenkáromló dicséreteit öntelten. Még nem oldalog ki Júdás az éjszakába, nem fogadja el az ezüstöket, nem árulja el csókkal az Ember Fiát. Annás és Kajafás nem akarja minden áron halálba küldeni a názáreti ácsot.

Igen, és volt egy olyan pillanat is, jóval azelőtt, a történelem hajnalán, amikor még Káin nem gyilkolta le testvérét, Ábelt. Ember még nem ölt embert. Szűz volt az emberiség e kipróbálatlan büntől. De az indulatok már benne forrtak Káinban, és a végzetes elhatározás a szívében érlelődött.

A harag rossz tanácsadó. Minden bűnből születő indulatunk hasonlóképpen: a düh, a félelem, a gyanakvás, a gőg, az önzés, és még sorolhatnám hosszan, mi minden.

Mindig van egy utolsó előtti perc, mikor még megszólal Isten. Mielőtt kilépnél a porondra, hogy letaposd a másikat. Mielőtt elkapna a téged becserkésző gonosz, aki messziről és előre érzi rajtad a veszettség és romlás diadalát.

Van még egy perc, amikor meggondolhatod, megfordulhatsz, leengedheted kezed, befogod szádat. Vagy éppenséggel a békülés szavait szólhatod és őszinte kézfogás, ölelés lehet a görcsös indulatodból. Rajtad függ, mindig dönthetsz! Az utolsó előtti pillanatig.

Uralkodj magadon, és uralkodni fogsz a végzetten. Tedd, amit Isten mond, és ne tedd azt, mit nem tanácsol. Légy jó mindhalálig, és élni fogsz.”⁴⁶

George MacDonald-nak tulajdonítják a következő idézetet:

„Ha megtörném a [(Istenre való) hallgatásom nyugalmát] elhagyna az erőm; De míg megőriztem a békém, ellenségem *láthatatlan háló* rabja volt.”⁴⁷

Az iménti idézet új megvilágításba helyezi az Úr Káinnak, illetve Isten Jeremiás próféta által Jósiás királynak mondott Igéjét.

A George MacDonald idézet, a 1 Mózes 4:7 és Jer 13:18 igéinek közös pontja elsőnek a „bűn” és az „ellenség”, valamint az, hogy mindkettő egyfelől megkötözött (Jel 20:1-3), másfelől ki, - illetve be-zárt állapotban van.

A második közös pont az ellenségnek való kiszolgáltatottság és az általa való legyőzetés, vagy leigázás, Jeremiás kifejezésével élve a korona és egyben uralomvesztés kockázatása.

A harmadik közös pont a leigázás elkerülése, vagyis az ember bűn, illetve ellenség feletti koronajogának érvényesítése és királyi uralma, ami úgy a bibliai, mint a *Niall Ferguson* A tér és a torony című könyv nyitólapján lévő idézetben, a hallgatás nyugalmával és békéjével „birtokolható” az élethez szükséges erő, és láthatatlan háló rabságában tartható az ellenségem. Ameddig a George MacDonald idézetből nem egyértelmű, hogy a hallgatás békéje milyen összefüggésben érthető helyesen, addig a bibliai idézetből ez teljesen egyértelmű.

Az Úr békét és nyugalmat adó Igéje időben szólt Káinhoz, egyfelől azért, hogy a megtérésnek ez a személyesen hozzá szóló igéje Isten által készített valódi⁴⁸ jövőt⁴⁹ adjon neki, és azoknak, akiknek őrzőjévé (1Móz 4:9) tette őt az Isten. Másfelől pedig azért, hogy ugyanaz az Ige, oltalmazó tűzfalával körülzárja őt és a külső sötétségbe tartsa a gonoszt (Máté 8:12; 22:13 és 25: 30), az Isten által annak készített helyen.⁵⁰

A béke és nyugalom evangéliumát hallgatva és meghallgatva Káin bennmaradhatott volna az Úr, őt, féltő szeretetével lángoló tűzével oltalmazó nyugalmában és az Isten személyes jelenlétében. E bennmaradás által, az Úr, ő vele együtt, a Káin „belső” szellemi és egyben az Isten akaratával teljes mennyei világban véghez vihette volna az Istent megdicsőítő bűn feletti uralkodás⁵¹ nagyon aktív cselekményét, ami a külső fizikai földi világban tétlenségnek látszott volna, de ugyanakkor testvére, Ábel életben maradását, és a testvéri szeretetnek a Föld teljességére való kiterjedését munkálta volna. Káin viszont nem ezt választotta, hanem szabadjára engedte a pusztítót és ezzel az a jövő, amit akkor és ott ő választott, az özönvíz rettenetes ítéletének mindent elnyelő elenállhatatlan örvénye lett, de ezt a szédületet a saját kezével mártírrá tett testvére véréből részeg mómora (Jel 17:3-6) miatt egyáltalán nem láthatta. Jósias esete egy pár elemében a Káinéhoz hasonló volt. Neki például veszteg kellett volna maradnia és az Úr parancsára⁵² Megiddónál nem megütköznie Nékó fáraó seregeivel (2Kir 23,29kk; vö.: Zak 12,11). Sajnos egyik esetben sem ez történt. Ahogyan egykor apja, Ádám, úgy most fia, Káin, de még maga Jósias is kiszakította magát az Istenre való hallgatás nyugalmából és ezzel azonnal, szinte automatikusan elkezdte az ő ellenséget is kioldani az „őt” fogva tartó hálójából⁵³, az őt zárva tartó tehetetlenségéből. Miért?

Ádámot utánozva miért szakadunk ki újból és újból az Úr hatalma szavával teremtett szellemi, mennyei valóság édeni teréből és örökkévalóságából?

A rövid és banálisan egyszerű válasz erre az, hogy azért, mert zsong a fejünk a Sátán vádjaitól és az ördög gúnyolódásaitól, a világosság angyalává vedlett kígyó ámitó, hazug beszédeitől, narrációitól, tanácsaitól, melyekkel az Istentől meghallott Igével hittel nem szegülünk szembe, úgy, ahogyan azt Urunk Jézus tette (Mt 4: 1-11).

Jósias például úgy érezte, hogy a fáraó hadseregét nem engedheti be Megiddóba, saját országa területére. Ütközzön meg a fáraó a közös ellenséggel valahol máshol. Ellenállhatatlan késztetést érzett, hogy gyorsan és azonnal cselekedjen. Kiderült, hogy számára ez a sürgetés bizony a nagy ámitó végzetes csapdája volt.

Ez a nagy ámitó gonosz időrabló, és mivel világunkban az idő és tér összefüggenek, az elrabolt idővel valójában teret rabolt magának, az embernek szánt teret az emberrel együtt.

Tudnunk kellene, hogy mulandó és romlandó porból vett emberként ültetett maga mellé az Úr a nekünk készített örök életbe, amit csak és kizárólag az Úrral való töretlen egységünkben élvezhetünk, ha úgy tetszik birtokolhatunk, de ez itt megtévesztő kifejezés.

Talán könnyű ezt végiggondolni, ha béke van, de a harc hevében, a pánik vihar közepében mit tegyen az ember? Amikor érzelmeink, félelmeink hullámai összecsapnak felettünk és úgy érezzük, hogy pillanatokon belül végleg elsüllyedünk, ez az erősen végesnek érzékelt időnk arra ösztönöz, sőt egész testünkben az önmegmentésre idomított kisagyunk olyan hormonlavinát és impulzusözönt kap, ami szinte automatikusan futásnak indítja a lábunkat,

ütésre a kezünket, vicsorításra a fogunkat. Ebben az így lázba hozott testben semmi nem szól a veszteg maradás mellett, ellenkezőleg, mindent a görcsös rángatózás mozgat. Ekkor kellene reánk kiáltania az Úrnak éppen úgy, ahogy Ábrahámnak kiáltott, amikor remegő kézzel éppen lesújtani készült Izsákra, hogy feláldozná őt az oltáron. Kiáltania kellene, hogy Szavának hulláma (Zsolt 42:8; 46:2-8) kioltsa a fejünkbe zsongó ördögi beszédek összes hullámát. Csak és kizárólag kegyelem reánk kiáltott Igéje képes erre a felfoghatatlan befékezésre és megállításra, arra, hogy bennünket veszteg, az Isten beszédének feszült meghallgatásában tartson!

Maradj veszteg, - parancsolja az Úr (2Móz 14:14;16:29; 2Krón 20:17; Jer 13:18) és egyúttal azt is, hogy „magatokért bosszút ne álljatok szerelmeseim, hanem adjatok helyet ama haragnak⁵⁴; mert meg van írva: „Enyém a bosszúállás és megfizetés, amikor lábuk megtántorodik; mert közel van az ő veszedelmük napja, és siet, ami rájuk vár!”⁵⁵

A nagy gúnyolódó, kezdettől fogva hazug, a maga átmító mesterkedésével összekeveri bennünk az Úr magának helyet kérő haragját, a maga ember-gyűlöletét és a mi bosszúvágyunkat. Urunk és Istenünk minden alkalommal jól és tisztán látja ezt a hármass megkevert és zavart állapotunkat és azt mondja, hogy ez soha nem lehet a kifelé való cselekvés mozgatója!

Sőt azt is mondja, hogy legyen világosság, és Igéjével elválasztja a sötétséget a világosságtól, a hazugságot az igazságtól, a valót a valótlantól. Beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait. Zsidók 4: 12.

Az Ószövetségben Énokról jegyezték fel, hogy minden kortársával ellentétben bent maradt és megmaradt az Úrral való személyes és bensőséges közösségének oltalmában, Isten pedig ezt örök példa gyanánt azzal jutalmazta, hogy Énok nem látott romlást és halált, mert az Úr magához vette őt.

Krisztus Urunk a megkísértés történetben és a Golgota keresztnél példát mutat, a hegyibeszédben pedig tanít arra, hogy mit cselekedjünk a Sátán verbális és tetleges agresszióinak idején.

Urunk Jézus válasza egy stratégia három fokozatban. Az elsőnek neve az, hogy „meg van írva (...)”, a második fokozat neve pedig „maradj veszteg az Úr Igéjének feszült fülelésében és meghallgatásában. A harmadik fokozat a mindhalálig tartó hűség várakozás a meghallott Ige Isten általi beteljesítésére!”

Láttuk, hogy Káinnak hiába parancsolta az Úr mindhármat, mert az IGE nem fogant meg és nem vert gyökeret Káinban, hanem ő kidobta magából az Isten beszédét, vagy Jézus példázata képével élve szándékos értetlenségével ellopatta magától az Ige magját a Sátán ördögi madaraival (Máté 13: 4-16). Káin hitt a szabadságban, hatalomban és dicsőségben, amit a Sátán kínált fel neki egyetlen szempillantásban (Lk 4, 5), amely uralom nevében letépte és leszaggatta magáról az Úr Igéjének minden oltalmát. Káin tehát kimozdult az Istenre való hallgatás nyugalmasából és ezzel azonnal elkezdte ellenségét is kioldani az „öt” fogva tartó hálójából, az Őt zárva tartó tehetetlenségéből. Az így eloldott bűn és ellenség a Káin életterében kapott kibontakozási teret, ⁵⁶kitől mástól, mint magától Káintól.

Az Isten Igéjének hallgatásából való ördögi kimozdításunk következő lépése tehát az, hogy az ily módon gravitációs vonzás nélkül maradt eloldott és gyökértelessé tett emberben a bűn és az ellenség teret hódít a maga sötétségének a kibontakoztatásához. A Káin életterében ez olyan elsodró erővel történt, hogy Káint teljesen maga alá gyűrte, átvette akarata és indulatai fölött a teljeskörű irányítást. A végeredmény az lett, hogy a Káinban felgyülemlett sátáni gyűlölet-beszéd fogant meg, fejlődött ki és öltött testet a testvérgyilkosságban, és nem az Isten Igéjére való hallgatása ment keresztül ugyanezen a folyamaton.

Nem hiába hív bennünket szüntelen és sürgősen az evangélium az Úr nyugalmába.⁵⁷ Minden igaz igehirdetés egyfelől szántott földbe való magvetés a jó gyümölcsök reményében, másfelől pedig Isten hívása és kapunyitása, hogy rajta keresztül a hit által bemenjünk és benn is maradjuk az Ő Igéjével megteremtett nyugalomban⁵⁸ és békében⁵⁹. Isten azt akarja, hogy az Ő Igéjével megteremtett szellemi valóság valóságos és örök terében Ő vele együtt bilincsbe és bezárva tartsuk a reánk vágyódó bűnt, a fogát reánk fenő sárkányt. Akarnunk kell ezt a Krisztussal való örök együtt-uralkodást!⁶⁰ Ámen.

Jegyzetek:

¹ Ján 15:3.

² Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki az én beszédemet hallja és hisz annak, aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre. Bizony, bizony mondom nektek, hogy eljő az idő, és az most vagyon, mikor a halottak hallják az Isten Fiának szavát, és akik hallják, élnek. Ján 5:24-25.

³ מֹשֶׁה (móšeh) Mózes (Móse) = 'kihúzott [ti. vízből]', 'kivont [ti. Egyiptomból]

⁴ Avagy nem tudjátok-e, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg? Eltemettünk azért ő vele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk. Róm 6:3-4.

⁵ Yuval Noah Harari: Homo Deus. Animus Kiadó Budapest, 2017. oldal 251.

⁶ Yuval Noah Harari: Homo Deus. Animus Kiadó Budapest, 2017. oldal 253.

⁷ Yuval Noah Harari: Homo Deus. Animus Kiadó Budapest, 2017. oldal 254.

⁸ Richard Wurmbrand szerint „a magázárka valami egészen új az egyház történetébe. Nem lehet a római vagy a náci üldözésekhez hasonlítani. Leginkább a kábítószereléshez vagy a tudományos agymosáshoz fogható (...)!”

⁹ Vö. Richard Wurmbrand: Beszéd a magánzárkában. Harmat Koinónia Budapest Kolozsvár 1996. oldal 9.

¹⁰ Yuval Noah Harari: Homo Deus. Animus Kiadó Budapest, 2017. oldal 262.

¹¹ Richard Wurmbrand: Beszéd a magánzárkában. Harmat Koinónia Budapest Kolozsvár 1996. oldal 8.

¹² Richard Wurmbrand: Beszéd a magánzárkában. Harmat Koinónia Budapest Kolozsvár 1996. oldal 7.

¹³ Richard Wurmbrand: Beszéd a magánzárkában. Harmat Koinónia Budapest Kolozsvár 1996. oldal 7.

¹⁴ Richard Wurmbrand: Beszéd a magánzárkában. Harmat Koinónia Budapest Kolozsvár 1996. oldal 8.

¹⁵ Richard Wurmbrand: Beszéd a magánzárkában. Harmat Koinónia Budapest Kolozsvár 1996. oldal 9.

¹⁶ Richard Wurmbrand: Beszéd a magánzárkában. Harmat Koinónia Budapest Kolozsvár 1996. oldal 38.

¹⁷ Richard Wurmbrand: Beszéd a magánzárkában. Harmat Koinónia Budapest Kolozsvár 1996. oldal 39.

¹⁸ Richard Wurmbrand: Beszéd a magánzárkában. Harmat Koinónia Budapest Kolozsvár 1996. oldal 9.

¹⁹ Richard Wurmbrand: Beszéd a magánzárkában. Harmat Koinónia Budapest Kolozsvár 1996. oldal 38-39.

²⁰ Richard Wurmbrand: Beszéd a magánzárkában. Harmat Koinónia Budapest Kolozsvár 1996. oldal 38.

²¹ „Bár *megől* engem, én mégis bízom benne" Jób 13,15.

²² Richard Wurmbrand: Beszéd a magánzárkában. Harmat Koinónia Budapest Kolozsvár 1996. oldal 9.

²³ Richard Wurmbrand: Beszéd a magánzárkában. Harmat Koinónia Budapest Kolozsvár 1996. oldal 22-23.

²⁴ Richard Wurmbrand: Beszéd a magánzárkában. Harmat Koinónia Budapest Kolozsvár 1996. oldal 23.

²⁵ Patkay Attila In Élő víz pünkösdi hitéleti magazin XXX. évfolyam 2020/4. szám oldal 27. Részlet Patkay Attila Róma 8: 14 verse alapján elhangzott igehirdetéséből Cartiletti Norbert „Egy rendkívüli konferencia” című írásában.

²⁶ Zimányi József: „A jó lelkiismeret” veszélyei, Facebook bejegyzés 2021. január 19-én, 10h 28' óra

²⁷ Ti vagytok a föld sója; ha pedig a só ízét veszti, ugyan mivel sózzák meg? Nem jó azután semmire, csak arra, hogy kidobják és eltáposssák az emberek. Mt 5: 13.

²⁸ 1Mózes 3: 6. vö.: Mert mindaz, ami a világban van, a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérdése nem az Atyától van, hanem a világból. És a világ elmúlik, és annak kívánsága is; de aki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké. 1Ján 2:16-17.

²⁹ Van oly út, mely igaz az ember szeme előtt, de vége a halálnak útja. Péld 16:25.

³⁰ Zimányi József: „A jó lelkiismeret” veszélyei, Facebook bejegyzés 2021. január 19-én, 10h 28' óra

³¹ Félek azonban, hogy amiként a kígyó a maga álnokságával megcsalta Évát, akként a ti gondolataitok is megrontatnak [és eltávolodnak] a Krisztus iránt való egyenességtől. 2Kor 11:3.

³² „Nem is csoda; hisz maga a Sátán is átváltoztatja magát világosság angyalává.” 2Kor 11:14. „Így szól az Úr Isten: Te valál az arányosság pecsétgyűrűje, teljes bölcsességgel, tökéletes szépségben. Édenben, Isten kertjében voltál; rakva valál mindenféle drágakövekkel: karniollal, topázzal és jáspissal, társiskóval és onixsal, berillussal, zafírral, gránáttal és smaragddal; [és] karikáid mesterkézzel és mélyedéseid aranyból készültek ama napon, melyen teremtetél. Valál felkent oltalmazó kerub; és [úgy] állattalak téged, hogy Isten szent hegyén valál, tüzes kövek közt jártál. Feddhetetlen valál utaidban attól a naptól fogva, melyen teremtetél, míg gonoszság nem találtaték benned.” Ez 28:12-15.

³³ Ne csaljon meg titeket senki semmiképpen. Mert nem [jön az el addig], mígnem bekövetkezik előbb a szakadás, és megjelenik a bűn embere, a veszedelemnek fia, Aki ellene veti és fölbe emeli magát mindannak, ami Istennek vagy istentiszteletre méltónak mondatik, annyira, hogy *maga ül be mint Isten az Isten templomába*, Isten gyanánt mutogatván magát. 2Thess 2:3-4.

³⁴ Nem tudjátok-e, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakozik bennetek? Ha valaki az Isten templomát megrontja, megrontja azt az Isten. Mert az Istennek temploma szent, ezek vagytok ti. 1Kor 3:16-17.

³⁵ Oswald Chambers: Mindenemet Krisztusért. Evangéliumi Kiadó. Budapest 2019. oldal 56.

³⁶ Jézus pedig felelvén, monda: Nem tudjátok, mit kértek. Megihatjátok-e a pohárt, amelyet én megiszom? és megkeresztelkedhettek-e azzal a keresetséggel, amellyel én megkeresztelkedem? Mondának neki: Meg. Máté 20:22.

³⁷ Vö.: Zimányi József: „A jó lelkiismeret” veszélyei, Facebook bejegyzés 2021. január 19-én, 10h 28' óra

³⁸ Visky Ferenc: Méz a sziklából. Koinónia Kolozsvár 2003. oldal 383.

³⁹ Vö.: Visky Ferenc: Méz a sziklából. Koinónia Kolozsvár 2003. oldal 383-384.

⁴⁰ „Senki se mondja, mikor kísértetik: Az Istentől kísértetem: mert az Isten gonosszággal nem kísérhető, ő maga pedig senkit sem kísért. Hanem mindenki kísértetik, amikor vonja és édesgeti a tulajdon kívánsága. Azután a kívánság megfogván, bűnt szül; a bűn pedig teljességre jutván halált nemz. Ne tévelyegjetez szeretett atyámfiak! Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá, akinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka. Az ő akarata szült minket az igazságnak igéje által, hogy az ő teremtményeinek valami zsenyéje legyünk.” Jak 1:13-18.

⁴¹ Mert ha őket Józsué nyugodalomba helyezte volna, nem szólana azok után más napról. Annak okáért megvan a szombatja az Isten népének. Mert aki bement az ő nyugodalmába, az maga is megnyugodott cselekedeteitől, amiképpen Isten is a magáéitól. Igyekezzünk tehát bemenni abba a nyugodalomba, hogy valaki a hitetlenségnek ugyanazon példájába ne essék. Zsid 4:8-11.

⁴² Zsolt 8: 5.

⁴³ Zsolt 139: 1-19a.

⁴⁴ Monda pedig Mária: Ímhol az Úrnak szolgálója; legyen nekem a te beszéded szerint. Luk 1:38.

⁴⁵ Jósias király és felesége fejről van itt szó. Jósias (**Jócsijáhú**, jelentése: »az Úr (Jahve) gyógyítson meg«.

Júda királya (Kr. e. 640-609). Kezdetben Asszíria hűbérese, majd amikor az egyre kevésbé tudja összetartani a birodalmat, változtat a nemzeti politikán, s igyekszik Júdat, valamint a hozzá szerzett izráeli, valamint Földközi-tenger vidéki területeket függetleníteni az asszír befolyástól.

2. Származása: Ámón júdai király, valamint a Bockatból való Adájá leányának, Jedidának gyermeke (2Kir 22,1). Az istenfelő Ezékiás király dédunokája (2Kron 29,1). Jézus Krisztus nemzetségekönvében is nyilván van tartva (Mt 1,10k).

) feleségei: Hamutal (a Libnából való Jirmejáhú lánya (2Kir 23,31), Zebuddá a Rumából való Pedájá leánya (2Kir 23,36).

⁴⁶ [Szász Tibor András](#) Facebook bejegyzése, kedd 2020 január 14.

⁴⁷ Niall Ferguson? A tér és a torony SCOLAR Kiadó, 2019.

⁴⁸ Nem virtuális, hanem valódi igazság, következetesen mennyei dimenziókat jelző koordináta rendszer.

⁴⁹ A Biblia szerint a mi romlott olvastunk szerinti jövő valójában az a múlt, ami az Isten kezében már régen megtörtént, hozzánk pedig a Bárány Jézus és örök Ige által már megtörtént valóságként érkezik el mondhatni egy szempillantásnyi rövid időre, egyetlen megrövidített⁴⁹ elmúló napra (Zsolt 90:4; 2Pét 3:8), vagy órára, minek valóságát csak emlékként vagy álomként birtokolhatjuk, mert mire megragadhatnánk, az ujjaink közt magává a semmivé foszlik szerte szét, a kezünkkel együtt. Keressük hát jövőnket odafent (Kol 3:1-10), az Isten által Krisztusban nekünk szánt örök városban, a mennyei Jeruzsálemben az Isten számunkra elkészített egytlen örök valóságában! A megtörtént jövő, már a Biblia legelső lapjain is az, hogy a reánk leselkedő gonosz kidobott [καταβάλλω] (katabálló), Jel 12: 10 és 12] és így kizárva a koronánkra pályázva akarja a mi helyünket. Azt hazudja, hogy világot és felette való hatalmat ad, pedig valójában a mi erőnket igázza le. Semmije sem volna, ha tőlünk nem vehetné el! De kiéneklí a kezünkben az isteni életet, mint a tanmesében a holló szájában lévő sajtot a róka.

⁵⁰ Akkor szól majd az ő bal keze felől állókhoz is: Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, amely az ördögöknek és az ő angyalainak készített. Máté 25:41.

⁵¹ Jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is. Máté 6:10.

⁵² És noha követeket küldte ő hozzá [Nékó], ezt mondván: Mi közöm te hozzád nekem, Júda királya? Mert én most nem ellened [megyek], hanem az én országom ellensége ellen, és Isten parancsolta, hogy siessek; ne tusakodjál az Isten ellen, aki én velem van, hogy el ne vesszen téged; Mindazáltal Jósias nem tére ki ő előle, hanem, hogy megütköznék vele, öltözetit megváltoztató, és nem hallgatott Nékó beszédeire, [amelyek] az Isten szájából [származtak vala]. Elméne azért, hogy megütközzék vele Megiddó mezején. 2Kron 35:21-22.

⁵³ George MacDonald- idézetet: „Ha megtörném a [(Istenre való) hallgatásom nyugalmát] elhagyna az eröm; De míg megőriztem a békém, ellenségem **láthatatlan háló** rabja volt.”

⁵⁴ Róm 12:19.

⁵⁵ 5Móz 32:35, vö.: „Mert ismerjük azt, aki így szól: Enyém a bosszúállás, én megfizetek, ezt mondja az Úr. És ismét: Az Úr megítéli az ő népét.” Zsid 10:30.

⁵⁶ Niall Ferguson? A tér és a torony SCOLAR Kiadó, 2019.

⁵⁷ „Kiknek esküdtött pedig meg, hogy nem mennek be az ő nyugodalmába, hanemha az engedetleneknek? Látjuk is, hogy nem mehettek be hitetlenség miatt.” Zsid 3:18-19; „Mivelhogy annak okáért áll az, hogy némelyek bemennek abba, és akiknek először hirdettetett az evangélium, nem mentek be engedetlenség miatt: Ismét határoz egy napot: Ma, szólván Dávid által annyi idő múltán, amint előbb mondva volt. Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket. Mert ha őket Józsué nyugodalomba helyezte volna, nem szólana azok után más

napról. Annak okáért megvan a szombatja az Isten népének. Mert aki bement az ő nyugodalmába, az maga is megnyugodott cselekedeteitől, amiképpen Isten is a magáéitól, Igyekezzünk tehát bemenni abba a nyugodalomba, hogy valaki a hitetlenségnek ugyanazon példájába ne essék. Mert az Istennek beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megosztásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait. És nincsen oly teremtmény, amely nyilvánvaló nem volna előtte, sőt mindenek meztelenek és leplezetlenek annak szemei előtt, akiről mi beszélünk.” Zsid 4:6-13.

⁵⁸ Akiknek megesküdtem haragomban: Nem mennek be az én nyugalmamba [מְנוּחָהּ מְנוּחָהּ] (mənūḥáh mənūḥáh) 1) nyugvóhely, pihenőhely 2) nyugalom, csend(esség), nyugalmi állapot Etimológia: nőnemű főnév (nomen femininum)]. Zsolt 95:11.

⁵⁹ שָׁלוֹם (šálóm) 1) teljesség, egészség, hiánytalanság, kivétel nélküliség.

⁶⁰ Boldog és szent, akinek része van az első feltámadásban: ezeken nincs hatalma a második halálnak; hanem lesznek az Istennek és a Krisztusnak papjai, és uralkodnak ő vele ezer esztendeig. Jel 20:6. Vö.: Aki győz, megadom annak, hogy az én királyi székembe üljön velem, amint én is győztem és ültem az én Atyámmal az ő királyi székében. Jel 3:21. Jézus pedig monda nekik: Bizony mondom nektek, hogy ti, akik követtetek engem, az újjá születéskor, amikor az embernek Fia beül az ő dicsőségének királyi székébe, ti is beültök majd tizenkét királyi székbe, és ítéletek az Izrael tizenkét nemzetségét. Máté 19:28.